

העלון טעון גניזה
עלון מס' 774
שבת צו
שנת תשפ"ה

תפארת סניף

ע"ש הצדיק המלובן רבי ינון חורי זצוק"ל, זיע"א
יוצא לאור ע"י ארגון "חסדי ינון" 03-6182992

העלון מוקדש לעילוי נשמת

יוסף בן רבקה ז"ל
אולגה זימבול בת אמילי ז"ל
רבקה בת אולגה זימבול ז"ל
יעקב קיקי בן יסמיה ז"ל
חנניה בן אורלי ז"ל
דינה בת פורטונה ז"ל
אהרון בן מתתיהו ושרה ז"ל
לרפואה שלמה
כרמלה כונפטה בת רחל

זמני שבת פרשת צו

ירושלים	תל אביב	חיפה	באר שבע
8.24	8.21	8.21	8.20
7.43	7.45	7.46	7.44
6.30	6.48	6.37	6.47
5.42	5.45	5.46	5.44

הפטרה: "וערבה לד"

מטעמים לשולחן

וישמע ה' את קלנו, כמו שנגמר "וישמע אלקים את נאקתם ויזכר אלקים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב"

מובא בחז"ל שתפלת האדם צריכה להיות ברורה ומפורשת ועליו לפרט ולפרש בקשתו וכוונת לבו. יהודי אחד עלה לירושלים ברגל, באמצע הדרך התעייף ולא יכל להמשיך בדרכו, הוא נעצר בצד הדרך, נשא ידיו למרום ובקש מה': "יהי רצון שיזדמן לי עכשיו איזה חמור". לא חלף זמן רב והנה נעצר לידו איש הדור מראה, לבוש כאחד הנכבדים. שמח הבן שמחה גדולה ובקש מאביו לבוא עמו לחנות הצעצועים אתונו עיר קטן, וכשראה את היהודי משתרך בדרכו פנה אליו וצווחו: "קח את העיר לידך ושא אותו לירושלים". האם תפלתו של אותו יהודי נענתה? לכאורה כן, הוא בקש חמור וקבל חמור... אולם, כמובן, לא זו הייתה כוונתו, היה עליו לפרט ולפרש תפילתו ולבקש חמור לרכב עליו. תמה **רבי משה מידנר מברנוביץ'**: מדוע צריך האדם לפרט ולפרש בקשתו וכוונת תפלתו, הלא הקדוש ברוך הוא בוחן כליות ולב, ויודע מה בלבו של אדם ומכיר את צרכיו ורצונותיו, ובוודאי יודע את כוונתו האמיתית בתפילתו גם אם לא יפרשה בפיו? אלא יש לפרש בדרך משל: אבא מודיע לבנו כי ברצונו לקנות לו מתנה כפרס על התנהגותו הטובה. שמח הבן שמחה גדולה ובקש מאביו לבוא עמו לחנות הצעצועים כדי שיוכל לבחור לעצמו מתנה כרצונו. סקר הילד את המדפים עמוסי הצעצועים, נטל מכל הבא ליד, אך הבחירה הייתה קשה. המבחר הרב ושפע הצעצועים מכל המינים והסוגים הקשו על ההחלטה. המתין האבא בסבלנות, עד שלבסוף אמר הבן לאביו: "אבא, יש כאן שלושה צעצועים שאני חושק בהם ואיני יכול לוותר על אחד מהם. אנא, אבא, תקנה לי את שלושתם. בתמורה אני מבטיח להמשיך ולהתנהג כראוי..." האבא הרחום לא יכל לעמד בפני תחנוני בנו והוא ממלא את מבוקשו. הבן יוצא מן החנות קורן מאושר, שללו בידו. אך כאשר המתנה ניתנת לו לא על ידי אביו, אלא על ידי המורה שלו, אז גם השתנה התנהגותו של הילד מן הקצה אל הקצה. טבע העולם שהקשר יוחסי הקרבה שבין מורה לתלמידו הם רשמיים ומרוחקים יותר לעומת אלו שבין האב לבנו, לכן כאשר המורה מבשר לתלמידו כי הוא מזכה אותו בפרס על הצטיינותו בלמודים, התלמיד יתמלא התרגשות גדולה ויצפה לראות מה יהיה הפרס שינתן לו, הוא לא יעלה בדעתו להתפנק בבחירת הפרס ולא יעז לעקם את אפו אם הפרס לא ימצא חן בעיניו. אומר הקדוש ברוך הוא לבניו: יש לכם אב רחום בשמים, ואני רוצה שתרגישו קרובים אלי כבנים אל אביהם. דעו לכם כי אם תפנו אלי כבן המתחטא לפני אביו ותבקשו על עצמכם ותפרטו את רצונותיכם ומשאלות לבכם – מובטח לכם שאענה לתפלתכם ואמלא את משאלותיכם ובקשותיכם. ואומרת הגמרא (תענית ד, א): "שלושה שאלו שלא כהוגן", כלומר, בקשתם לא הייתה ברורה ומפורשת והיה אפשר לטעות בה, "שניים השיבוהו כהוגן, לאחד השיבוהו שלא כהוגן", השניים שהשיבוהו כהוגן למרות שבקשו שלא כהוגן, היו אליעזר עבד אברהם ושאלו בן קיש, והאחד שביקש שלא כהוגן והשיבוהו שלא כהוגן היה יפתח הגלעדי. אליעזר עבד אברהם אמר (בראשית כד, יד): "והיה הנערה אשר אמר אליה הטי נא כדך" וגו', כיצד העז לבקש בלשון זו, ומה אם הייתה הנערה חגיגת או סומא? אך בכל זאת השיבוהו כהוגן ונדמנה לו רבקה. שאלו בן קיש אמר (שמואל א יז, כה), "והיה האיש אשר יקנו יעשרנו המלך עשך גדול ואת בתו יתן לו", והלא אם יאה זה עבד או ממזר? אך בכל זאת השיבוהו כהוגן ונדמנו לו דוד. אך יפתח הגלעדי שאל שלא כהוגן, באמרו (שופטים יא, לא): "והיה היוצא אשר יצא מדלתי ביתי" וגו', יכול אפילו דבר טמא? השיבוהו שלא כהוגן ונדמנה לו בתו. הנה כי כן ראוי לו לאדם להתפלל בבירור ולפרש הבקשה כהוגן, כדי שיענוהו מן השמים כהוגן. ואולם אם אין האדם עושה כן ומבקש שלא כהוגן – או אז תלוי הדבר בזכויותיו: אם הוא בעל זכויות, זכויותיו עומדות לו ואז משיבים אותו מן השמים כהוגן למרות שביקש שלא כהוגן, אך אם אין בידו זכויות שיגנו עליו – משיבים אותו שלא כהוגן, כיפתח בעתו. אומר בעל **"בן איש חי בן יהודי"**: כך יש לפרש את דברי הגמרא (ערוכה נד, א): (א) "רבא רמי: כתיב (תהילים כא, ג): 'תאוות לבו נתתה לו', וכתיב (שם): 'אורשת שפתיו בל מנעת סלה!?' זכה – 'תאוות לבו נתת לו', לא זכה – 'אורשת שפתיו בל מנעת סלה!'. אם האדם בעל זכויות, אזי גם כשלא פירש בפיו כהוגן את רצונו, בכל זאת "תאוות לבו נתת לו" – משיבים אותו כהוגן, כפי מה שהתכוון בלב, אף על פי שלא פרש זאת בפיו כהוגן. אבל אם אין לו זכויות שיגנו עליו, או אז "אורשת שפתיו בל מנעת סלה" – יקבל כפי מה שביקש בפיו. והנה, כיצד נהגו בני ישראל במצרים? לכאורה הם ביקשו שלא כהוגן, שהרי בפנותם אל ה' יתברך לא פירשו בפיהם את תפילתם ורצון לבם: "ונצעת אל ה' אלקי אבותינו" (דברים כו, ז) – הרימו קול צעקה, בלי שום פירוט ופרוש. וכן: "ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני ישראל מן העבדה ויצעקו" (שמות ב, כג) – אנחה וצעקה גרידא, אך למרות ששאלו שלא כהוגן – השיבו מן השמים כהוגן: על צעקתם שצעקו אל ה', נאמר: "וישמע ה' את קולנו" – ה' שמע את קולם, למרות שהיתה זו הרמת קול בעלמא בלא שפרטו ופרשו מאומה. ועל האנחה והצעקה אל ה', נאמר: "ותעל שוועתם אל האלקים וישמע אלקים את נאקתם" – למרות שהיה זה קול שוועה ואנחה גרידא, הוא עלה לפני ה'. ודבר זה בא בעל ההגדה להשמיענו ולספר בשבחי ה' יתברך וחסדיו הגדולים, שלמרות שבני ישראל במצרים לא שאלו כהוגן, בהרימם קול צעקה גרידא בלי שפרשו בקשתם, בכל זאת נענה להם ה' יתברך – "וישמע ה' את קולנו". ומתוק האור

ההלכה השבועית

מצת מצוה

א. המצה שיוצאים בה ידי חובה בלילה הראשון של פסח, צריכה להיות שמורה משעת קצירה. ויש נוהגים שבכל שבעת ימי הפסח אוכלים מצה שמורה משעת קצירה, ואם ירצו לבטל מנהגם משום איזו סיבה שהיא, יעשו התרה על כך. ויש נוהגים שלא לשרות המצה במים, בכל ימי הפסח, שמא נשאר בה מעט קמח אחר האפייה ויבא לידי חימוץ. והרוצים לבטל מנהגם מפני איזו סיבה, גם כן יעשו התרה על כך. ולכן טוב שכל מי שירצה להתנהג באיזו חומרא, יתנה לפני מנהגו, שעושה כן בלי נדר. ונכון להשתדל לקחת למצת מצוה של לילה ראשון מצה שנעשית בעבודת יד הלישה והאפיה בתנור. ומכל מקום בשעת הדחק שאינו מוצא מצה של עבודת יד, יוצאים ידי חובה במצה שנעשית על ידי מכונה חשמלית, באופן שלחיצת הכפתור להפעלת המכונה נעשית בידי ישראל שאומר "לשם מצת מצוה".

חזון עובדיה

אהבתם את העלון? רוצים לקבל אותו כל שבוע עכשיו גם בדוא"ל ובואצפ?

שלחו אלינו את כתובתכם למייל: tifaret@hasdeyinion.org או הכנסו ל- www.hasdeyinion.org או בואצפ: 050-9580500

המשך מלפני שבוע: לרוע מזלם, נהג המוניט, שלא הבחין בהם מבעד למראה האחורית, בחר גם הוא להתקדם באותו רגע ממש. ברגע הבא נשמעה חריקת בלמים מחרישת אוזניים. הטנדר והמוניט היטלטלו והתנגשו לקול ניפוץ שמשות מצמרר. תוך רגעים ספורים יצאו שני הנהגים אל הכביש, מחליפים ביניהם קריאות נזעמות. רוג'ר ואנשי הצוות עמדו תוהים ונבוכים על המדרכה, ליד בניין ישן שנדמה כי לא שינה את פניו כבר שישנים וחמש שנים. רוג'ר שפשף את עיניו, הפנה את ראשו לאחוריו, ומצא את עצמו עומד פנים מול פנים אל דמות מראה של עצמו. מיכאל שץ נעץ עיניים נדהמות באדם שצץ מולו, העתק מדויק של האח שלא ראה מזה עשרים שנה.

הוא מצמץ בעיניו פעם ופעמיים. אחיו עדיין עמד מולו. "רוג'ר?" הוא לחש. הצלמים, שחשו שמשהו יוצא דופן מתרחש לנגד עיניהם, הפעילו את המצלמות והחלו להסריט. לסקופ הזה הם יקראו בשם 'צעדת המיליון, או איחוד שני האחים?' מיכאל הושיט את ידו ורוג'ר תפס בה כטובע הנאחו בקש. "מייק, זה באמת אתה?". מיכאל הנהן, דמעות מטשטשות את שדה ראייתו. ברגע הבא נפלו זה על כתפיו של זה, אינם מסוגלים לעכל את גודל הנס. "זה כמו סרט, מייק", התפעל רוג'ר. "במשך כל היום עמדתי על גג בניין והבטתי במיליון האנשים, וכל אותה עת חשבתי לעצמי, 'מעניין אם גם אחי נמצא ביניהם?'". "גם אני חשבתי עליך היום", השיב מיכאל, "עד כמה שניסיתי, לא הצלחתי להפסיק לחשוב עליך. לכן הייתי מוכרח לבוא לכאן עכשיו". "מה יש כאן?" תהה רוג'ר. מיכאל החווה לעבר בניין הישיבה שמאחוריהם. "כאן הכל התחיל. לפני שנים רבות כל כך. השארתי כאן משהו, והרגשתי שהיום הגיע זמן לבוא לראות אם הוא נשאר". רוג'ר נעץ מבט באחיו. "גם לי יש משהו בשבילך", אמר לבסוף. הוא הושיט יד לכיסו והוציא את ספר התהילים. "זוכר את זה?". מיכאל בהה בתהילים רגע ארוך. "אני לא מאמין ששמרת עליו לאורך כל השנים!". "אני יודע". "כעסת עלי כל כך?". רוג'ר הנהן. "יותר משכעסתי אי פעם בחיי!". צוות הצלמים המשיכו להסריט. איזו דרמה אנושית מרתקת! "קח" אמר רוג'ר והושיט את ספר התהילים לאחיו. מיכאל עירסל אותו בידיו כאילו היה תינוק ואחר הכניסו לכיס חליפתו. "בוא אתי", אמר מיכאל, ורוג'ר הלך אחריו במעלה המדרגות לתוך בניין הישיבה. צוות הצלמים הלך בעקבותיהם והסריט כל פסיעה. הם חלפו במסדרונות, חלפו על פני לומדים בחולצות לבנות ומכנסים כהים, ויצאו לחצר מוצלת שבה ישבו ארבעה נערים מתחת עץ וצחקו ביחד. מיכאל נעצר לרגע, בוחן את סביבתו. "כאן", אמר לעצמו לבסוף, מצביע על הדלת המובילה לחדרי הפנימייה. הם נראו קבוצה ססגונית הפליא. הוא בחליפה והם בג'ינס. הוא בלבוש כהה והם בכל צבעי הקשת. הם נכנסו לפנימייה, חלפו על פני מספר דלתות ועלו במדרגות. "הגענו", אמר מיכאל לאחיו, התנשם נשימה עמוקה ונקש בדלת. הדלת נפתחה באחת. בחור ישיבה עמד בפתח. "כן?" עיניו התרחבו בפליאה למראה הקבוצה שהתאספה בפתח חדרו. הוא הביט על שני האנשים שהיו נראים כתאומים לולי הזקן שהבדיל ביניהם ועל צוות הצלמים שעדיין עסקו בהסרטה. "מה קורה כאן? זאת מהתלה או מה?". רוג'ר מצא לפתע את קולו. "שום בדיחה", השיב בקול סמכותי של עיתונאי, "אנחנו צריכים בבקשה להיכנס". הבחור זז הצדה, תוהה כיצד לפרש את הדברים. הם נכנסו, והדרמה האמיתית רק התחילה. מיכאל ניגש אל המיטה שבפינת החדר. הוא הרחיק את המיטה מהקיר ורכן לרצפה. אף אחד לא ההין לנשום. מה הוא עושה? האם יצא מדעתו? "אחת, שתיים, שלוש, ארבע...". מיכאל ספר את האריחים שעל הקיר. צוות הצלמים הסריטו כל נייע. הוא העביר את אצבעותיו על קצות האריח החמישי ומשך אותו החוצה בעדינות. האריח השתחרר, ומאחוריו התגלה מרווח בקיר. מיכאל השחיל את ידו אל תוך המרווח והחל למשש... לחפש ולחפש אחר

אוצר עלום. צוות הצלמים כמעט עצרו את נשימתם כשהסריטו את דמותו המחפשת נואשות. "מצאתי", צעק פתאום, כשגילו אצבעותיו את העצם המבוקש בתוך הסדק. כשנעמד על רגליו, היו בגדיו מכוסים באבק ופניו לבנות מפיסות טיח שנשרו מאחורי המיטה. בידו אחז מעטפה עטופה בשקית ניילון מתפוררת. "מה זה, מייק?" שאל רוג'ר את אחיו. "מכתב שכתבתי לעצמי". ואחרי שתיקה קצרה, "ולך". "מתי כתבת אותו?" צליל מוזר השתרבב לקולו של רוג'ר. "לילה לפני החתונה שלי. אני לא מאמין שהמכתב עדיין נמצא כאן". מיכאל פתח את המעטפה באצבעות רועדות. המעטפה הישנה התפוררה למגע ידו, והוא פתח אותה והוציא ממנה פיסת נייר. הצלמים לא החמיצו שום תנועה. שני האחים הרכינו ראשים אל המכתב שנכתב לפני קרוב לשלושים שנה. כאילו מתוך חלום קרא מיכאל את המילים באוזני אחיו, כמו מסר מתוך בקבוק שצף על פני המים, והגיע לאי נידח, עד שגילה אותו ניצול בודד. ציטוט: "מכתב לעצמי שאקרא בשלב מסוים בעתיד, מחר אני מתחתן. חלומי מתגשם. חנה דליה היא כל מה שרציתי ויותר מכך. אני מאושר כל כך. הורי יגיעו מחר. גם דודים ובני דודים. רק אדם אחד חסר. החשוב מכולם. חברי היקר ביותר, אחי, רוג. אני מתגעגע אליו כל כך... אני מתגעגע אליו בכל לבי. איני מאמין שחלף זמן רב כל כך מאז שנסעתי לחתונה שלו... הוא סירב לדבר אתי, ואפילו נמנע מלהסתכל לעברי. רוג'ר לא יכול היה שלא להבחין בכתימי הדמעות שהכתימו את הדף. "בקרובנו פועם לב אחד, אנחנו נפש אחת בשני גופים. האם שכח את החיים שהיו לנו יחד? את משחקי הכדור ששיחקנו בפארק, את השיט המשותף באגם, את סופי השבוע עם בני משפחתנו בהרים, את הסודות שלחשנו, את עומק הידידות בינינו. האם הוא חושב שמאז שחזרתי בתשובה נעשיתי אדם אחר? עכשיו אני מאמין בד' ואני גם אותו אח שכח אהב. "איני מאמין שהאדם החשוב לי מכל לא יהיה לצדי מתחת החופה מחר. אבל לא משנה מה יהיה, ולא משנה מה יקרה בחיי, דבר אחד אני יודע. אנחנו עוד נשוב להיות אחים, בדרך שד' יכוון... אולי אעלה על מטוס, אסע אל ביתו של אחי, אתפוס בידו ואספר לו כמה אני אוהב אותו, כמה הוא יקר לי. יהיה אשר יהיה, אהבתי אליו לא תדעך. כעת אכניס את המכתב לחריץ שמאחורי האריח ואשוב הנה בעתיד. אני מקווה שעד אז כבר נשלים בינינו. אך אם הדבר לא יקרה, אעלה ביום שלמחרת על מטוס, אמצא את אחי ואומר לו שאני אוהב אותו. מייק שץ". הם הביטו זה בזה, דמעות זולגות במורד לחייהם בלי בושיה. שני אחים, ועוד מליון אחים שעושים דרכם הביתה. "לא היית צריך לבוא בסופו של דבר", אמר רוג'ר לאחיו. "התכוונתי לטוס אליך מחר", השיב מיכאל. "באמת?" "נדהם רוג'ר. "באמת". מיכאל הושיט יד לכיסו והוציא כרטיס טיסה. "כבר הזמנתי טיסה והייתי מוכן לדרך. כנראה שלא אצטרך לנסוע". "כנראה". הם התחבקו. מיכאל הכניס את כרטיס הטיסה לספר התהילים והחזירו לאחיו. "אבל אולי כן אבוא אתך, רק כדי לפגוש את משפחתך". "אשמח מאוד", ענה רוג'ר בכנות. "תעשה לי טובה", ביקש מיכאל מאחיו, חברו היקר ששב אליו, "כשתהיה לך הזדמנות, תקדיש רגע אחד ותקרא מספר התהילים שמסרתי לך, בסדר?". "עשינו עסק", אישר רוג'ר. הוא שלח את אנשי הצוות חזרה לבית המלון והצטרף אל מיכאל לביתו שבדרום להכיר את בני משפחתו. הצלמים היו רוצים להמשיך ולהסריט את האיחוד המשפחתי, אך הוא סירב בתוקף. "יש דברים אישיים מדי אפילו לאדם כמוני" סנט בהם העתונאי שהתרכך. הוא הביט באנשי צוותו שעצרו מונית ויצאו לדרך, ואחר כך הצטרף אל אחיו. שני אחים שהתאחדו נסעו הביתה... כפי שהיה מאז ומעולם. כפי שרוג'ר קיווה שיחזור ויהיה. וירושלים? לירושלים המאחדת יש זמן וסבלנות ואהבה, לכל מי ששב.

באדיבות המחבר- הרב קובי לוי הי"ו

עשיתי פדיון ב"חסדי ינון" ונושעתי...

ביתי שתחיה עבדה במקום עבודה מסוים שהיה לה המון קשיים עם המרחק של העבודה מהבית ובנוסף התנאים לא היו מזהירים, והיא חיפשה מקום עבודה שיתאים לה יותר, מכל הבחינות. בסיעתא דשמיא מישהי שהכירה אותה יצרה איתה קשר וסיפרה לה שהתפנתה מישרה ממש קרובה לבית בתנאים הרבה יותר טובים ממקום העבודה הקודם שלה אלא עליה וקוץ בה המשרה הזאת מאוד נחשקת וצריך המון סיעתא דשמיא להתקבל אליה. אני, שאני מכירה את הסיעתא דשמיא שיש ב"פדיון נפש" של ארגון "חסדי ינון" כיוון שעשיתי מספר פעמים לי ולבני משפחתי וישתבח הבורא הייתה סיעתא דשמיא וראינו ישועות, לכן התקשרתי והזמנתי "פדיון נפש" והסברתי את הקושי להתקבל לעבודה - שזה כולל מבחנים פסיכומטרים וראיון מול צוות של מנהלים בחברה, ואני מתקשרת לבשר שלמרות כל הקשיים והביקוש הרב למשרה הזאת הודיעו לביתי שהיא התקבלה לעבודה, בשעה טובה ומוצלחת. ישתבח שמו! אני מתקשרת לבשר בשורות טובות, ולפרסם את חסדיו של הבורא...
נה מהמרכז

הנכד שלי שיחיה בן כשלושה חודשים, לא היה רגוע ולא הפסיק לבכות, ולא ידענו מה הסיבה. כל מה שלא עשינו לא הצלחנו למצוא מה מציק לו, אמרתי לבת שלי שחייבים לעשות לו "פדיון נפש" ב"חסדי ינון" ושבעזרת השם הכל יסתדר. לאחר הפדיון ממש בסיעתא דשמיא יצאתי מהבית ושכנתי שלרוב לא נמצאת בבית בשעות הבוקר פתאום יוצאת לקראתי והיא שואלת אותי למה אני נראית ככה מצוברחת? סיפרתי לה על הנכד שלי שאנחנו לא יודעים מה לעשות, אז היא אמרה לי שהבן שלה סבל מאותה בעיה והאחות בטיפת חלב אמרה לה רק לשנות את תחליף החלב מחלבי לצמחי והכל הסתדר. וכך עשינו וברוך השם הילד אוכל ורגוע, אין על מי להשען אלא על אבינו שבשמיים...
אין עוד מלבדו!
מ. ש ירושלים

זודה שלי היתה צריכה לעבור צינתור, הזמנו לה "פדיון נפש" ב"חסדי ינון" לפני כן, והצינתור עבר בהצלחה והיא השתחררה כבר הביתה. מזמור לתודה!
בעילום שם

סמא דחיי - הסגולה הטובה ביותר להצלחה

שמר פיו ולשוננו שמר מצרות נפשו (ספרי בראשית)

נשם שפמח הבית צריך שמייה נך על האדם לשמר פיו ולפתחו רק בעת שנחוץ לדבר

אמרו חכמינו זכרונם לברכה (חגיגה ה): נשמתו של אדם מעידה בו לעולם הבא, שנאמר "משכבת חיקך שמר פתיך פיה". רמז לנו הכתוב שפי האדם דומה לפתח, וכשם שבפתח הבית צריך להזהר שלא יהיה פתוח תמיד, רק בעת שצריך לצאת ולבוא, דאי לאו הכי יכלה כל אָשֶׁר בְּבַיִת, ובפרט בעת שיש גנבים בעיר צריך הבית להיות סגור ומסגור. כן פי האדם, ופתחו דוקא בעת שנחוץ לדבר דבריו, ובפרט בעת שיש בלבו קצת כעס על איזה ענין, וזהר אז שיהיו פתחי פיו סגורים ומסגרים, דאז היצר הרע רובץ אצל פיו להקטיאו. ומה נעמו דברי חכמינו זכרונם לברכה שאמרו על הפסוק "תולה על ארץ על בלימה", על מי העולם קים על מי שבולם את פיו בשעת מריבה.

ילדתי בשעה טובה, ולאחר הלידה נכנסתי לדכאון, מה שנקרא דכאון לאחר לידה. זה מסוג הדברים שאף אחד לא מכין אותך לזה, ולא יודעתי בדיוק איך להתמודד. במיוחד שהיה לי תינוק קטן לטפל. התקשרתי ל"חסדי ינון" הזמנתי "פדיון נפש" ופשוט, הכל נעלם. ישתבח שמו, חזרתי לעצמי, אני שמחה כמו פעם, וחזרתי לתפקוד מלא. אפשר לתאר את זה כמו איזה ענן חורפי שחלף מעל ראשי, וקרן אור חזקה העלימה אותו...ישתבח שמו לעד!

בעילום שם

לילדה שלי היתה מחלת עינים כרונית, היא טופלה בכדורים מסוימים, ולמרות הכל המצב שלה החמיר. לאחר בדיקה של הרופא היא קבלה כדורים שפוגעים בכבד. בגלל הסיכון שבדבר לפני שהבאתי לה את הכדורים התקשרתי ל"חסדי ינון" והזמנתי לה "פדיון נפש". בנתיים לא התחלתי את הכדורים בכלל וגם את הכדורים אחרים שקבלה הפסקתי לה והיא מרגישה יותר טוב ברוך השם, ומאז מצבה השתפר. אין עוד מלבדו. תודות לבורא עולם!
ח.א

רשנו לפניכם
1700-720-500

המספר החדש של קו הישועות ב"חסדי ינון"

השם החדש של קו הישועות ב"חסדי ינון"

קמחא דפסחא

ישנם מאחינו בית ישראל שכל השנה מרגישים רק את "המרור"

עזור לאחיך שיוכל להסב כבן חורין...

לתרומות חייגו: 1700-720-500
www.hasdeyinon.org
050-95-80-500

ארגון "חסדי ינון" עורך תיקון פדיון נפש

תיקון זה הוכח שפועל ישועות

פרטים בקו הישועות 03-6182992

בחור צעיר ושאפתן התחזק במידותיו והחל לקיים מצוות וחסדים רבים. באחד הימים הגיע אל רבו וסיפר לו על מעלותיו ועל המצוות הרבות שקיים. שמח רבו על התקרבותו אל תורת משה וברכו להמשיך ולקיים מצוות ומעשים טובים. בחלוף שבוע חזר הבחור אל הרב והתגאה על מעשיי החסד שעשה והוסיף: "אני מרגיש ממש בשמים, עליון ובעל מעלה". אמר לו הרב: "דוד המלך אומר בתהילים (צא, א'): 'ישב בְּסֵתֶר עֲלִיּוֹן בְּצֵל שְׁדֵי יְתוֹנָן' - אתה יודע מי נקרא עליון? אדם שיושב בסתר, שלא מתגאה במעשיו, מסתיר אותם, הוא הנקרא עליון!" בליל הסדר נשב כולנו סביב שולחן ערוך בכל טוב, ונקיים מצוות רבות. לאחר שנאכל את מאכלי החג, נקיים את "שולחן ערוך" ניגש לקיים את ה"צפון" - אכילת האפיקומן. צפון מלשון הצפנה, אדם צריך להצפין את מעשיו, לאחר שנקיים את רוב הסדר יש לנו להצפין את מעשינו, לא להתרברב בהם, כי המצפין עצמו הוא העליון... ואז מגיע ה"ברך" - תתברך במיטב הברכות, תשרה עליך הברכה. מה לנו להתגאות במעשינו? שהרי אלמלא עזרתו של הקב"ה לא היינו מצליחים לעשות אותם. במיוחד בימים הללו, רואים אנו במוחש את אפסותו של האדם, אין הבדל בין עשיר לאביון, בן נשיא מדינה לראש משפחה, כולם שווים במעמד, כולם חשופים לנגיף. נמשיך לקיים מצוות ולעשות חסדים רבים, נסתיר את עצם עשייתם. בורא עולם כבר יודע מי אתה ומה מעשיך, אם הוא יירצה לפרסם אותך אין ברייה בעולם שיכולה למנוע זאת ממנו... זכור! דווקא בדבר הנסתר מהעין טמונה הברכה, וההצלה שלך... רונן קרתא

שו"ת הלכתי

מאת הפוסק הגאון הגדול רבי עמרם פריד שליט"א

שאלה: האם מותר לאכול קניידלעך העשויים מקמח מצה שלוש יום קודם החג?

תשובה: מותר. ואף בערב פסח מותר כיון שהוא מצה עשירה. מקור: משנ"ב סימן תע"א ס"ק כ.

שאלה: האם לבני אשכנז יש לזרוק את כל הקטניות שבביתו, או שיכול למוכרם במכירת חמץ?

תשובה: אין צריך לזרוקם, ואף באריות פתוחות שהשתמשו בהם במהלך השנה, ואפשר למוכרם לגוי. מקור: שו"ע סימן תמח

שאלה: אדם שאמר בטעות 'בשר זה לפסח' מה דין הבשר?
תשובה: בדיעבד לא נאסר באכילה. מקור: משנ"ב סימן תסט"א.

שאלה: האם אפשר לצאת ידי חובת ארבע כוסות ביין לבן מוגז?

תשובה: יוצאים ידי חובה אף ביין לבן מוגז, אבל לכתחילה יש לקחת יין אדום. מקור: שו"ע סימן תע"ב סעיף י"א, וסימן רע"ב.

הערות והארות על הלכות אלו ניתן לשלוח למייל:
6191265@GMAIL.COM

מטבע הישועות שר - הצדיק

לפרטים בקו הישועות

1700-720-500

בסיעתא דשמיא

הספר שיוציא אותך מהדאגות

שער הבטחון המתורגם
מאת רבנו בחיי אבן פקודה זצ"ל.

מהדורה חדשה ויחודית מתורגמת
לשפה עכשווית וקולחת
מצורפת הסגולה לפרנסה
של הרב סגל

חדש!

הוצאת
התורה
העברית

ניתן להשיג "בחסדי ינון" 1700-720-500

לרפ"ש, שמירה והגנה לכל עם ישראל ובכללם החיילים, הפצועים והחטופים ושכולם יחזרו לשלום בריאים ושלמים

הפרשה המצויירת

// מתוך מדור "מטעמים לשולחן" //

לע"נ נח בן טראקי ז"ל, יסמינה בת מסעודה ז"ל, יהושוע בן עזיה ז"ל, רחל בת פלילה ז"ל, יעקב בן רוזה ז"ל, אמילי בת רוזה ז"ל, צבי בן אילנה ז"ל, יורם בן אסתר ז"ל

לפרסום והקדשה ניתן לשלוח לפקס 077-2182992 או לטלפון 03-6182992. הארות והערות יתקבלו בברכה...

ניתן לתרום ל"חסדי ינון" בכרטיס אשראי בקו הישועות 03-6182992 ובבנק הדואר חשב' 3640582 ע"ר 580437440